

τριώτας Σου, καὶ τοὺς φίλους Σου ἐν γένει δὲν ἐπεπράπη νὰ χύσῃσι δάκρυ ἐπὶ τῶν λειψάνων Σου! — ἀλλ' ἰδοὺ. «Θεὸς ἐκδικήσεων Κύριος, Θεὸς ἐκδικήσεων ἐπαρρησιάσατο.» Ἡ Ἑλλὰς σύμπασα συνιδούσα ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, ὅτι Σὺ Κριεζῶτα ἀπὸ τοσοῦτων ἐτῶν ἐπεδίωκες, κινεῖται ὡς μία μόνη ψυχὴ, ἀρπάζει τὰ ὄπλα, καὶ κρυμνίζει τὸν τύραννον.

Ἡ ἡμέρα τῆς ἐλευθερίας ἐπέλαμψεν εἰς τὴν Ἑλλάδα· καὶ ἡ Ἑλλὰς ἀναγνωρίζουσα Στρατηγὴ τὰς πρὸς αὐτὴν ἀπίρους ἐκδουλεύσεις Σου, ἐνετείλατο τὴν ὑπὲρ Σοῦ ταύτην ἱερὰν τελετὴν. Ἰδοὺ ἡμεῖς ἐλεύθεροι τῶρα ἀσπαζόμεθα τὰ λείψανά Σου. Δάκρυ θαλερὸν χύνομεν ἐπ' αὐτῶν, καὶ τὸ δάκρυ τοῦτο ἦναι σήμερον δάκρυ χαρᾶς συνάμα καὶ δάκρυ λύπης· ναὶ λυπούμεθα περιαλγῶς, διότι ἀπὸ τοσοῦτων ἤδη ἐτῶν σὲ ἐστερήθημεν χαίρομεν ὁμως, διότι ἐλεύθεροι σήμερον ἐλευθέρως Σὲ ἀσπαζόμεθα. χαῖρε καὶ Σὺ, μακαρία ψυχὴ, καὶ ἀναπαύθητι εἰς τὴν ἐλαφρὰν ταύτην Γῆν τῆς Πατρίδος μας.

Ἦμεῖς δὲ, ὦ Νέοι, ὑμεῖς μάλιστα, οἵτινες κρατεῖτε τὸν κάλαμον εἰς τὴν μίαν χεῖρα καὶ τὴν λόγχην εἰς τὴν ἐτέραν, ἐνθυμήθητε, ὅτι τὸ ἔργον ἀκόμη δὲν ἐτελείωσεν. Τὰ φῶτα διαλάμπουσιν εἰς τὴν Εὐρώπην ἀπὸ πολλοῦ ἤδη· ἡ στιβαρὰ χεὶρ τῶν ἀρειμανίων τούτων ἀνδρῶν διέλυσε τὸ σκότος τῆς γωνίας ταύτης τῆς Ἑλλάδος. Πλὴν μένει, μένει ἀκόμη καὶ δι' ὑμᾶς· μένει ὁ ἐκπολιτισμὸς τῆς Τουρκίας, ὁ ἐκπολιτισμὸς τῆς Ἀνατολῆς. Τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα εἶναι τὸ ἀπασχολοῦν σήμερον τὸν Κόσμον ὅλον. — Εἶθε, εἶθε μιμηθῶμεν καὶ ἡμεῖς τὰ ἔργα τῶν πατέρων ἡμῶν.

